

DRIVE

:magazín

Think. Feel. Drive.

SUBARU

jar/leto 2009

NOVINKY | TESTY | ZAUJÍMAVOSTI | OSOBNOSTI | PROFIL | KOMUNITA | RELY | PREDAJCA | SÚŤAŽ

KEN BLOCK

PROFIL ŠIALENÉHO „AMÍKA“

LIPTOVSKÁ KRÁSKA

STI COUPE '99 TANKUJE ADRENALÍN

SUBARU IMPREZA DIESEL '09

ČAS NA POTEŠENIE Z NAFTY!

Text: Katarína Varhaníková Mýtňa
Foto: Peter Rafaj, Peter Ondrejka

Krajina, odkiaľ prichádzame

Človečik sršiaci životnou energiou, ktorý dokazuje, že nie osud, ale človek je strojom svojho šťastia i osobnej pohody. Štyri kolesá malého vozíčka, ale veľké fotografie končiarov a prírody, ktoré hovoria o veľkom človeku a osobnosti a o jeho veľkej láske – horách, ktoré sa mu stali osudnými a donútili ho k veľkej zmene.

Nemá možnosť zdolávať končiare veľhôr, ale zato má čas vyčkať na správne svetlo, správny oblak, ktorý urobí ten „správny“ portrét hory, stromu, lúky. V obrazoch vynikajúceho slovenského fotografa Yara M. Kupča vidieť portréty jemu blízkej krajiny, ktorá sa skladá z detailov, stromov, brál a vody. Krajiny, ktorá je nadčasová... možno je to krajina našich dávnych predkov, ktorej portrétom mnohí radi vyzdobia svoje príbytky, lebo im to pripomína, odkiaľ prichádzame. Pre fotografa a Človeka Yara M. Kupča je krajina, ktorú nám ukazuje, modlitebnou sieňou, okamihom, keď krajina a on sú jedna bytosť...

FOTOGRAFOVANIE

Asi každý človek chce, aby po ňom na tomto svete niečo zostalo, podľa možnosti niečo „duchovné“. Keby ich nebolo, neobdivovali by sme dnes rímske koloseum, DaVinciho Madonu či Beethovenove symfónie. Ja sa prostredníctvom fotografie a výroby vitráží snažím vzbudiť v ľuďoch pocit krásna, a to aj dávno po tom, keď už tu nebudem. Prečo som si vybral práve fotografiu a vitráž, na to sa nedá racionálne odpovedať. Bol to emocionálny dôvod, ktorý ma viedol k sprostredkovaniu vizuálneho vnemu, hlavne cez fotografiu. Fotím výhradne prírodu, tak ako ju vidím a chcem, aby výsledný produkt pôsobil emo-

cionálne na návštevníka výstavy. Fotografie tónujem do hneda, voľbou vhodných filmov, vývojok a papiera tiež dosahujem určitú náladu. Samozrejmosťou je drevený rám, ktorý len umocní výsledný dojem.

HORY A PRÍRODA

Hory ľudí odpradáva priťahovali, ale zároveň sa ich aj báli. Boli sídlom bohov, škriatkov, víl a rôznych rozprávkových bytostí. Túžba poznania neznámyho nútila ľudí chodiť do hôr, či to boli hľadači pokladov, bylinkári, pytlíci. Ja som vyrastal v Kežmarku a Tatry sa mi pozerali priamo do kolísky. Od detstva som chodil do lesa, aj do Tatier, a zrejme bolo len otázkou času, kedy začnem túto krásu zachytávať fotoaparátom. Najradšej mám „čistú“ prírodu, t. j. zábery, kde nie je badať zásah človeka. A to je dnes už veľmi ťažké – všade sú stĺpy vysokého napätia, bilbordov... Mám tiež rád staré senníky, drevené chalúčky či božie muky. Naši predkovia to všetko vedeli veľmi citlivo zasadiť do krajiny, ktorú tým nepoškodili, ba často práve naopak, umocnili jej krásu.

KRÁSA

Túžba po krásne, transcendentne je asi tiež v každom človeku, niekedy viac, niekedy menej... A ja tvrdím spoločne s Exupéryom, že krásu sa dá vnímať jedine srdcom. Samozrejme, estetický vnem sprostredkujú zmysly, ale to ostatné sa už odohráva v rovine pocitovej...

Najemotivnejší zážitok spojený s fotografovaním? A najväčšie „bláznovstvo“? ©

Asi nič super emotívne nebolo, lebo to by som asi neodfotil, keďže by som z toho bol úplne mimo. © Menších bláznovstiev bolo asi viac, napríklad keď som fotografoval na okraji stometrovej priepasti vodopády alebo keď som sa v zime vydal po ceste, kde nemal žiaden mobil signál a snehu bolo neúrekom... Nakoniec som sa aj tak vrátil, lebo ďalej sa nedalo, inokedy som 4 – 5 km cúval... Ja mám ten pud sebazáchovy akosi posunutý...

Je pravda, že sa vyhýbate digitálu a stále fotíte na klasický film?

Je to tak, ja o sebe hovorím, že stále žijem v roku 1920. Fotím na klasický svitkový film alebo aj na ploché filmy. Často používam taký starý aparát s čiernou plachtou cez hlavu, to už môžeme vidieť len v starých filmoch. No a potom nastáva klasický proces v tmavej komore, kde si aj

PRAKTICKÉ ÚPRAVY POSKYTUJÚ POKODLIE V ŽIVOTE VÁŠNIVÉHO CESTOVATEĽA

vývojky a ostatné roztoky pripravujem sám, nepoužívam žiadne konfesné výrobky. Na Slovensku takto fotí už len niekoľko ľudí a ako tie dinosaury, aj my už postupne vymierame...

Ako relaxujete?

Ja nerelaxujem takmer vôbec, neustále pracujem. Nemám televízor, nečítam žiadnu dennú tlač. To všetko sú zbytočnosti, ktoré len zabíjajú kreativitu v človeku. Keď už chcem naozaj relaxovať, tak okrem spánku pod hviezdami je to kniha, kino, divadlo... no a, samozrejme, kamaráti v „krčme“. ©

V INTERIÉRI UPRAVENEJ IMPREZY MÁ PÁN KUPČO OVLÁDACE PRVKY PEKNE „PORUKE“

PREČO SUBARU?

Moje rozhodnutie pre Subaru bolo čisto racionálne. Jedno z mála rozhodnutí... © Mal som tri základné podmienky – spoľahlivosť, 4x4 a automatická prevodovka. Tabuľky spoľahlivosti hovoria jasne pre Subaru. Pohybujem sa hlavne v ľahšom teréne – poľné cesty plné blata, lúky mokré od rannej rosy často v strmom svahu, kde mi práve 4x4 veľmi pomáha. V zime sa vďaka 4x4 dokážem neraz vyhrabať aj sám. No a automat? Ja musím robiť len rukami všetko to, čo každý iný vodič a okrem toho ešte plyn, brzda a spojka, tak je toho naozaj dosť.

Aj keď som v predchádzajúcich autách mal

automatickú spojku, tá sa často kazila. A keď sa pohybujem v teréne, automat je výborný, spojka by veľmi trpela. V mojom aute by ma tiež potešil tempomat, aby si ruky oddýchli. Jediným drobným interiérovým nedostatkom je, že napríklad keď svieti slnko, vôbec nevidím na kontrolku klimatizácie ani okruhu. Nedávno sa mi pokazil ukazovateľ paliva, našťastie som bol doma, tak mi kamarát priniesol v bandaske benzín, ale tá HANBA!!! Na Subaru sa niečo „pokazilo“! ©

Je pre Vás auto aj šperk alebo „len“ nevyhnutnosť?

Auto vždy bolo pre mňa nie nevyhnutnosť, ale obrovská NUTNOSŤ. Až kým neprišlo Subaru. Ťažko sa mi to priznáva, ale stalo sa predsa len takým malým-veľkým šperkom. Trošku síce zanedbaným, lebo ho málokedy mám naozaj čisté. Prekáža mi však, že aj keď už po Slovensku jazdí dosť Subaru, predsa len ešte občas púta pozornosť.

HVIEZDY V ZNAČKE SUBARU

Impreza poskytuje veľký komfort, najmä keď idem fotiť, tak som v aute často až 12 – 14 hodín denne aj sedem dní za sebou. A tam už ocením pohodlie – v lete klímu, v zime vykurované sedačky. A nadovšetko si neviem vynachváliť dvere, ktoré nemajú rám. To mi často umožní fotiť priamo z auta, nemusím vyťahovať vozík a presadať si... Je mi jasné, že ak sa Subaru nevráti k pôvodnej koncepcii bezrámových dverí, ďalšie Subaru si už asi nekúpim. © Asi jediné, čo postrádam, je trošku vyššia svetlosť podvozku, umožnilo by mi to ísť do ťažšieho terénu. A na Forester si asi nikdy nenašetrím, jedine, že by si každý majiteľ Subaru na Slovensku kúpil jednu svoju fotku a jednu knihu, ktorú plánujem vydať o niekoľko mesiacov. ©

HVIEZDY NAD HLAVOU

So vzťahom k prírode sa spája aj jedna moja až „obsesia“ – spánok „pod širákom“. Keď som na cestách, či už v Nórsku za polárnym kruhom alebo v Arizone vo výške 2 600 m alebo len niekde na Čachtickom hrade, vždy je pre mňa obrovským zážitkom si len tak ľahnúť do spacáku

a pozerat' sa na hviezdy... Som rád, aj keď ma kamaráti nechajú prespať na Lomnickom štíte.

Aby som trošku zacitoval a parafrázoval aj Kanta – sú to chvíle, keď si človek často uvedomí svoju malosť v porovnaní s nekonečnou hviezdou oblohou nad sebou...
✦

www.yaromkupco.sk

